

РЕШЕНИЕ

№ 427

гр. Русе, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520200474 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Г. К., ЕГН: *****, с адрес ***, против Наказателно постановление № 38-0002847/31.10.2022 г. на директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе, с което на жалбоподателя му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1, вр. чл. 101, ал. 4 ЗДвП и във вр. с Приложение 5, част I, т. 3.2. б. „А“ от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, както и наказание „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят счита обжалваното наказателно постановление за неправилно, незаконосъобразно и постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Не били спазени изискванията относно задължителното съдържание на тези актове, регламентирани съответно в чл. 42, т. 4 и т. 5. И чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, указващи на актосъставителя и административнонаказващия орган да направят описание на нарушението, както и да посочат съответстващия на нарушението нормативен текст. В наказателното постановление било посочено, че жалбоподателят управлява

МПС със значителна техническа неизправност – нарушена цялост на предно обзорно стъкло, изразяващо се в пукнатина, която засегнала зоната на почистване на устройствата за почистване на стъклото. Била направена субективна преценка на реалната фактическа обстановка и неправилно бил приложен материалният закон. Съгласно Приложение 5, част I, т. 3.2., б. „А“ от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС за тази причина за неизправност имало отбелязване както в графа „незначителни“, така и в графа „значителни“, като липсвало отбелязване в графа „опасни“. Инспекторът от РД „АА“ – Русе не притежавал необходимата квалификация, която да го определя като „технически специалист“ съгласно изискването на наредбата, а от друга страна при извършване на проверката не били спазени указанията в Приложението към наредбата, доколкото следвало да се извърши манипулиране и оценка на издавания шум и не били използвани други подходящи средства, за да се достигнело до правилната оценка. В резултат на това проверяващият инспектор достигнал до неправилния извод, че повредата на предното обзорно стъкло била значителна. Тя можело да бъде определена като незначителна, вследствие на което да се приложи разпоредбата на чл. 179, ал. 7, т. 1 ЗДвП. Тази повреда била причинена непосредствено преди пристигането на МПС на автогарата в гр. Русе от камък, изхвърлен от гумите на автомобил, движещ се пред автобуса, като пукнатината не била голяма, а по-скоро незначителна. Не ставало ясно от какви редовно събрани доказателства административнонаказващият орган направил своите изводи за съставомерност на деянието. Това нарушение било съществено, защото ограничавало правото на защита на жалбоподателя и съставлявало основание за отмяна. Дори и да се приемело обаче, че административнонаказващият орган правилно квалифицирал нарушението и приложил санкционната норма, то по същество описаното нарушение съставлявало маловажен случай, тъй като към момента на издаването на НП били налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, който не бил приложен в нарушение на материалния закон. Административнонаказващият орган следвало да изложи мотиви защо не смятал нарушението за „маловажен случай“ по смисъла на ЗАНН. Повредата на стъклото била незначителна и настъпила непосредствено преди пристигането на превозното средство на Автогара – Русе, като случаят е маловажен не само поради това обстоятелство, но и защото не били настъпили други вредни последици. Моли за отмяната на обжалваното

наказателно постановление, а в условията на алтернативност – за преквалифициране на нарушението и налагане на наказание съгласно чл. 179, ал. 6, т. 1 ЗДвВ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмено становище, с което поддържа подадената от него жалба и моли за нейното уважаване.

Административнонаказващият орган – директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Русе, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Районна прокуратура – Русе, редовно уведомени, не изпращат представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 14.02.2023 г. по пощата, при положение че Наказателното постановление е било връчено на нарушителя на 31.01.2023 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Наказателно постановление № 38-0002847/31.10.2022 г. на директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе е издадено за това, че на 04.08.2022 г., около 16,05 ч, в гр. Русе, на Централна автогара ЮГ, управлявал моторно превозно средство – автобус марка „НОГЕ ТУРИНГ“ от категория МЗ, с рег. № СВ 9460 МВ, като извършвал обществен превоз на пътници по маршрут София – Русе, видно от маршрутно разписание № 22401, възложено от Столична община с Договор № СОА17-ДГ55-415/28.08.2017 г. със срок на действие до 18.04.2026 г. и от пътен лист № 401325 от дата 04.08.2022 г., като били установени следните нарушения: 1) водачът управлявал процесния автобус с техническа неизправност, квалифицирана като „значителна“, изразяваща се в констатирана нарушена цялост на предно обзорно стъкло – пукнатина, която е засегнала зоната на почистване на устройствата за почистване на това стъкло; и 2) водачът извършвал превоз на пътници, като в момента на проверката бил без контролен талон към СУМПС № 284195966. Административнонаказващият орган е изложил мотиви защо чл. 28 ЗАНН е неприложим, обосновавайки се с аргумента, че нарушенията, свързани с техническата изправност на превозните средства, са всякога нарушения с висока степен на обществена опасност, като пряко застрашават безопасността

както на водачите, така и на останалите участници в движението по пътищата. След направена справка било установено, че жалбоподателят е бил многократно санкциониран от органите на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

От разпита на актосъставителя, както и от приложените по делото доказателства, се установи следната фактическа обстановка:

На 04.08.2022 г., около 16,05 ч, жалбоподателят С. К. пристигнал в гр. Русе, на Централна автогара ЮГ, с управляваното от него моторно превозно средство – автобус марка „НОГЕ ТУРИНГ“ от категория М3, с рег. № СВ 9460 МВ, като извършвал обществен превоз на пътници по маршрут София – Русе, видно от маршрутно разписание № 22401, възложено от Столична община с Договор № СОА17-ДГ55-415/28.08.2017 г. със срок на действие до 18.04.2026 г. и от пътен лист № 401325 от дата 04.08.2022 г. В това време служителите на РД „Автомобилна администрация“ – Русе св. М. М. Н. и св. Д. С. Д. извършвали проверки на превозните средства, предназначени за обществен превоз на пътници, намиращи се на територията на Автогара ЮГ – Русе. Същите пристъпили към извършване на проверка и на управлявания от жалбоподателя К. автобус – „НОГЕ ТУРИНГ“ категория М3, с рег. № СВ 9460 МВ. При визуална проверка констатирали пукнатина в предното обзорно стъкло, която засягала зоната на почистване на устройствата за почистване на стъклото. Установили, че водачът С. К. не носел и контролния талон към СУМПС № 284195966, за което св. М. М. Н. съставил АУАН № 325441/04.08.2022 г. против жалбоподателя за тези две констатирани нарушения – пукнатина в предното обзорно стъкло, засягаща зоната на устройствата за почистване на стъклото, квалифицирана като значителна неизправност на моторното превозно средство, и неносене на контролен талон към СУМПС № 284195966. Актът бил подписан от нарушителя без възражения. Същият заявил пред контролните органи, че пукнатината не е текущия курс, а от предходен. Други нарушения не били констатирани.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в

самото наказателно постановление, са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от административния орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на санкционираното лице. Неоснователни са доводите в жалбата, че АУАН и НП не отговаряли на задължителното съдържание съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5. И чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН. Видно от тези два документа нарушението за техническа неизправност е подробно описано по време и място – Централна автогара ЮГ – Русе, около 16,05 ч, посочено е в какво се изразява неизправността и нейният вид – значителна или незначителна, посочени са и разпоредбите, които са нарушени – чл. 139, ал. 1, т. 1 вр. чл. 101, ал. 4, вр. Приложение 5, част I, т. 3.2. б. „А“ от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, където са описани квалификациите на техническите неизправности. Описано е и нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, а именно неносенето на контролния талон, издаден към съответното СУМПС. Същата фактическа обстановка и описание на нарушенията е възпроизведена в издаденото наказателно постановление. Наказанията са правилно индивидуализирани съобразно санкционните разпоредби на чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Изводът на актосъставителя и административнонаказващия орган да квалифицират така констатираната неизправност – пукнатина в предното обзорно стъкло, която е засегнала зоната на почистване на устройствата за почистване на това стъкло, се явява правилен и подкрепен от събраните по делото доказателства. Видно от разпита на актосъставителя и на свидетеля на установяване на нарушението, както и от приложеното веществено доказателство – 1. бр. фотоснимка, пукнатината в предното обзорно стъкло не е незначителна, като същата е била с приблизителна дължина от 60-80 см. Пукнатината е била разположена в полето, непосредствено пред водача, което е още едно обстоятелство, определящо неизправността като значителна. Същата е могла да пречат видимостта през цялото предно обзорно стъкло и представлява нарушение на конструктивната му цялост, което намалява

неговата устойчивост и би го направило по-податливо на разрушаване.

Неоснователни са твърденията, че актосъставителят трябва да притежава квалификацията „технически специалист“ по смисъла на § 1, т. 15 ДР на Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, доколкото дефиницията на това понятие изисква техническият специалист да извършва периодични прегледи за проверка на техническата изправност в контролно-технически пункт. В настоящия случай не се касае за извършване на проверка за изправност в контролно-технически пункт, а контролен преглед за техническа изправност, осъществяван от държавен контролен орган, каквото качество безспорно притежава актосъставителят М. Н.. Санкционната норма на чл. 179, ал. 6 ЗДвП, която предвижда наказание за управление на неизправно МПС е бланкетна и мълчаливо препраща към разпоредбата на чл. 101, ал. 4 ЗДвП, която от своя страна сочи, че неизправностите и тяхната класификация се определят с Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС. Това означава, че актосъставителят е длъжен да използва тази класификация при констатирана неизправност, но никъде в нормативната уредба не е поставено като изискване контролната проверка за техническа изправност да бъде извършена в пункт за технически преглед. Неоснователни са твърденията, че актосъставителят е следвало да направи оценка на издавания шум или да използва други подходящи средства за проверка, тъй като, от една страна, съгласно част I на Приложение № 5 към Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС тези методики се явяват препоръчителни, а от друга страна буди недоумение какво отношение би имал шумът от стъклото за изправността на превозното средство и как същият следва да бъде проверен. Не става ясно и какви други подходящи средства е могъл да използва контролният орган, за да констатира извършеното нарушение, различни от визуален оглед, при положение че, видно и от приложената фотоснимка и текста на цитираната Наредба № Н-32, това е единственият способ, по който може да бъде установено нарушението. От този текст е видно още и че методиките са не само препоръчителни, но и в конкретния случай се изпълняват под условие „при необходимост“, каквато очевидно няма, защото тази техническа неизправност може да бъде констатирана и само при визуален оглед, какъвто контролните органи са извършили.

Съдът не констатира различна фактическа обстановка, която да оборва възприетите изводи в наказателното постановление относно това, че

жалбоподателят не е извършил нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, а именно, че не носи контролен талон към СУМПС № 284195966. Жалбоподателят е посочил, че обжалва цялото наказателно постановление, но не е изложил доводи, оборващи административното обвинение досежно тази му част, а, видно от показанията на актосъставителя и свидетеля, водачът К. действително не е носил контролния талон към издаденото на негово име СУМПС, поради което се явява осъществен съставът на нарушението по чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Неоснователни са оплакванията в жалбата, че административнонаказващият орган не е изложил мотиви за това защо е неприложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Видно от съдържанието и текста на наказателното постановление, такива мотиви са изложени, като административнонаказващият орган е обосновал отказа си да приложи тази привилегия за нарушителя с това, че същият е санкциониран от органите на ИААА многократно, както и че нарушенията, свързани с безопасността на транспорта, не могат да бъдат квалифицирани като маловажни. Съдът възприема напълно тези мотиви, като за пълнота на изложението, по отношение на всички нарушения следва да се отбележи, че по силата на чл. 189з ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от ЗАНН.

От обективна страна жалбоподателят С. К. е осъществил състава на административното нарушение по чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП, тъй като е управлявал моторно превозно средство с установена значителна техническа неизправност, а именно нарушена цялост на предно обзорно стъкло – пукнатина, която е засегнала зоната на почистване на устройствата за почистване на това стъкло. От субективна страна нарушението е извършено с пряк умисъл, защото жалбоподателят е съзнавал, че управлява МПС със значителна техническа неизправност, съзнавал е общественотоопасния характер на деянието, а като правоспособен водач – и правната му запретеност, предвиждал е общественотоопасните последици и не е взел мерки за отстраняване на тази неизправност, а съзнателно е привел в движение превозно средство със значителна неизправност.

Във връзка с нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, а именно, че жалбоподателят К. не е носил контролния талон към СУМПС № 284181467, за което е наказан с „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1

ЗДвП, не са събрани доказателства, които да водят на противния извод, а от показанията на актосъставителя и свидетеля става ясно, че този документ не е бил наличен у жалбоподателя в качеството му на водач при вмененото му задължение да го носи, следователно така извършеното нарушение се явява доказано.

От обективна страна, като правоспособен водач, жалбоподателят К. е бил наясно със задължението си по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП да носи контролния талон към издаденото на негово име СУМПС № 284181467, но въпреки това не го е сторил. От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост, доколкото не е доказано наличието на умисъл у извършителя на нарушението, като формата на вината е небрежност, тъй като жалбоподателят е бил длъжен да го носи по силата на закона и не са установени пречки, които да препятстват тази негова възможност, т.е. е могъл да изпълни това свое задължение.

Поради изложените съображения наказателното постановление следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него – оставена без уважение.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-0002847/31.10.2022 г. на директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе, с което на С. Г. К., ЕГН: *****, с адрес ***, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1, вр. чл. 101, ал. 4 ЗДвП и във вр. с Приложение 5, част I, т. 3.2. б. „А“ от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, както и наказание „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____